

Čišćenje Hrama

Ključni stih: “*A prodavačima golubova reče: ‘Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku!’*”
— *Ivan 2: 16*

Izabrani tekstovi:
Ivan 2: 13-22

Isus je rođen “Zakonu podložen“ i svi muški Židovi morali su se pojaviti pred Gospodinom na tri blagdana svake godine. (Galaćanima 4: 4; 2.Mojsijeva 23: 14-17; 5.Mojsijeva 16: 16) Ova lekcija nalazi Isusa u Jeruzalemu za vrijeme židovskog blagdana Pashe. Kao onaj koji je vjerno održavao Zakon, Isus je otišao izravno u Hram, središte izraelskog vjerskog štovanja.

“U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede.“ (Ivan 2: 14) Kad su Izraelci došli u Jeruzalem kako bi obilježili ove propisane blagdane, prinosili su se određene žrtve i darove. Izvorna namjera Zakona koji je dao Bog bila je da svaka obitelj osigura vlastite životinje i darove za takve prigode. Međutim, židovski su vođe te prigode vidjeli kao prilike za bavljenje “poslom“ prodaje tih stvari ljudima u Hramu. To je uklonilo potrebu da se ljudi osobno potrudu nositi životinje i druge darove na dugom putovanju u Jeruzalem.

Kad je Isus vidio što se događa u Hramu, “načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta“ i reče: “Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega

kuću trgovačku!“ (vss. 15, 16) Isus je snažno reagirao na ovo grešno stanje iz dva razloga. Prvo, vidio je pohlepu vjerskih vođa jer su trgovali u Hramu, “kući Oca“ njegovog, pokazujući nedostatak poštovanja prema našem Nebeskom Ocu. Drugo, ljudi su si dopustili prihvatiti ovaj nedostatak poštovanja prema domu Božjem.

Vidjevši snažno djelovanje njihovog Učitelja, Isusovi učenici “Prisjetiše se da je pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj.“ (vs. 17; Psalmi 69: 9) Isusova “revnost“ bila je usmjerena pravednim ogorčenjem protiv licemjerja koje je vidio u židovskom hramu, miješanju posla s obožavanjem Boga.

Bog je preko svog sluge Mojsija uputio Izraelce: “Što od tebe traži JAHVE, Bog tvoj? Samo to da se bojiš JAHVE, Boga svoga; da po svim putovima njegovim hodiš; da ga ljubiš i služiš JAHVI, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom” i da “štuješ moje svetište.” (5.Mojsijeva 10: 12; 3.Mojsijeva 19: 30) Međutim, izraelski narod općenito nije u potpunosti poštovao Gospodina. Tijekom Isusove zemaljske službe upitan je: “Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?” Odgovorio je: “Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.”—Matej 22: 36, 37

Apostol Pavao objasnio je da su Isus i njegova crkva “hram Božji“. (1.Korinćanima 3: 16) Kada se Gospodinov narod sastaje, takva okupljanja treba smatrati svetim okupljanjima. Stoga bi naši razgovori trebali izgrađivati jedni druge na duhovnoj liniji. Prorok Malahija napisao je: “Ali kad se razgovaraju oni koji se JAHVE boje, JAHVE pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje JAHVE i štuju ime njegovo.”—Malahija 3: 16 ■